

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal ikke anfægte hr. Helge Adam Møllers konklusion og hans tilslutning til den foreslåede dagsorden, men blot sige, at det er lidt strengt at høre på den voldsomme forargelse over særlove her i Folketinget, når hr. Helge Adam Møller og hans tidligere justitsminister selv har været ophavsmænd til den mest gennemgribende særlov, vi har haft her i Folketinget på udlændingeområdet, nemlig den om asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien. Det er trods alt den, vi så sent som i dag har behandlet et ændringsforslag til, og det har hr. Helge Adam Møller mig bekendt overhovedet ikke på noget tidspunkt taget afstand fra.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Mit spørgsmål til hr. Helge Adam Møller var i virkeligheden præcis det samme som fru Elisabeth Arnolds, så nu vil jeg i stedet for udbyde det lidt.

Når den forrige regering, som jeg allerede har nævnt én gang for heroppefra – sammen med Socialdemokratiet og i øvrigt os alle sammen – var med til at gennemføre den mest omfattende særlov, vi har på udlændingeområdet, hvordan kan det så være, at hr. Helge Adam Møller på det tidspunkt ikke havde noget imod at fravige princippet om individuel sagsbehandling? For det sker jo ikke ifølge den lov.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har utrolig svært ved at se noget som helst, der kan sammenlignes i de to love, man nævner, altså loven om midlertidig opholdstilladelse for personer fra det tidligere Jugoslavien, som giver en ret til midlertidigt ophold for nogle mennesker, der kommer direkte fra et krigsområde og får en begrænset opholdstilladelse i Danmark, og så særloven om jugoslaver, hvor et antal mennesker, som var inde i asylsystemet i Danmark og skulle have deres sag individuelt behandlet, pludselig af et flertal blev pillet ud af systemet og fik en kollektiv tilladelse til at blive her i Danmark.

Jeg kan overhovedet ikke se, de kan sammenlignes. Men det kan åbenbart de to, der spørger. Jeg kan ikke.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Jeg tror, det har været sagt mange gange, at det, vi er vidner til i Jugoslavien, er den værste krig og den værste flygtningestrøm, vi har været vidner til i Europa siden Anden Verdenskrig. Og derfor har Europa fået et særligt ansvar og en særlig opgave.

Derfor fandt jeg da også, at det kunne forsvares, at man gennemførte en særlov, som gav midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien. Det var asylsøgere. Det var folk, der gerne ville have asyl i Danmark, fordi de var flygtet fra krig. Dér sagde vi: Det kan I ikke få. Vi laver en særlov, og så kan I få en midlertidig opholdstilladelse, indtil krigen er slut.

Netop fordi jeg også i en almindelig asylprocedure, som gælder generelt i alt, hvad vi foretager os, er tilhænger af vores asylprincip, tænkte jeg: Det kan jo ikke nytte noget, at du pludselig begynder at blande dig i asylproceduren; det plejer du ikke at gøre. Derfor har jeg næsten ord til andet fulgt det samme princip, som vi brugte til visse grupper fra det tidligere Jugoslavien. Jeg har sagt: Her har vi en ny gruppe fra det tidligere Jugoslavien, nemlig militærnægterne fra Serbien. Og så siger vi: De skal have den samme chance for at få midlertidig opholdstilladelse. Og jeg har ikke engang skrevet kategorisk: til krigen er slut, men: enten til krigen er slut, eller til det serbiske parlament har vedtaget en generel amnesti.

Der er en meget god parallel mellem de to ting.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Helge Adam Møller, at de mange asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien, som for 1½ år siden kom til Danmark, og som blev omfattet af særloven for asylsøgere fra det tidligere Jugoslavien, jo allerede var inde i det danske asylsystem. De var asylsøgere som så mange andre, men der var specielle forhold vedrørende dem, som gjorde, at der her i Folketinget var stemning for at lave en særlov.

Den eneste forskel mellem særloven om de statsløse palæstinensere og særloven om asylsøgerne fra det tidligere Jugoslavien er, at Det